

не остана пакъ веки храна; Идите, рече, Иковъ на синове тѣ си, ꙗще еднождь въ Егупетъ, и кѣпите жито. Той господинъ, които надъ Егупетъ владѣе, отговори Ида, заповѣдалъ е намъ, да не мѣ излѣзимъ предъ очите, ако не мѣ заведемъ наймалый си братъ. Дай ни прочее Веніаміна, за да идимъ; защото то инакъ всинцыма: ты, мы, и дѣца та ще оумремъ отъ гладъ. Азъ ти са вричамъ за дѣте то. — Като е потреба така да вѣди, нека вѣди отговори Иковъ. Вземите пары за жито то, и оныа които сте намѣрили въ вретѣща та, да не бы са дадени отъ невниманіе, и виждь те да гы вратите; занесете и дарове на Егупетскій Господинъ. А Всемогущій Богъ нека оумѣкчи сѣрдце то мѣ, да ми врати Сумеона отъ темницѣ тѣхъ и малый ми сынъ Веніаміна! Ахъ, азъ междъ тѣмъ треба тѣка, като злополѣчный, отъ всички те си дѣти лишеныи отецъ, да сѣдѣхъ, и отъ ваше то вращанье смерть или животъ да чакамъ!

§. 49. Веніаминово дошествіе въ Егупетъ.

Іосифови тѣ вратіе приспѣха съ Веніаміна благополѣчно въ Егупетъ. Іосифъ, като чѣ, какъ е Веніамінъ съ тѣхъ, заповѣда на домостроителя си, да наготви овѣдъ за тѣхъ. Той, като направи оно, което мѣ Господинъ-а заповѣдалъ заведе ги въ дома, но они мѣ казаха за пары тѣ, които вѣха намѣрили въ вретѣща та. Защо то са болаха да ги ни води за то, Но онъ имъ отговори, да не иматъ никакво попеченіе; азъ съмъ прѣлъ отъ васъ пары тѣ за жито то, и нища да знамъ за оныа, които сте, какво то казвате, въ вретѣща та найшли, Богъ знае отъ дѣ сѣ, и кой ви ги е положилъ въ вретѣща та. Послѣ извади напѣдѣ имъ и Сумеона, заведе ги заедно въ дома, и рече: днесъ тѣка ще овѣдате.

Междъ тѣмъ додѣто Іосифъ не вѣше дошелъ, приготви-ха они дарове тѣ си, като доди онъ въ дома, паднаха на прѣдѣ мѣ на колѣнкѣ. и държаше всакій свой даръ въ рѣкъ